

Principii elementare de programare

1. Principiul de numărare

Când avem de numărat ceva, declarăm și inițializăm o variabilă *contor* cu 0, apoi parcurgem mulțimea vizată și incrementăm variabila *contor* ori de câte ori găsim un element căutat.

```
#include<iostream>
using namespace std;
int deCateOri(char text[], char ch){
    //returneaza de cate ori se afla caracterul ch
    //in stringul text
    int contor=0;
    for(int i=0; text[i]!='\0';i++){
        if(text[i]==ch) contor++;
    }
    return contor;
}
int main(){
    char text[]="ab abc abcd";
    char ch='b';
    cout<<"in stringul"<<endl;
    cout<<text<<endl;
    cout<<"caracterul"<<endl;
    cout<<ch<<endl;
    cout<<"se afla de "<<deCateOri(text,ch)<<" ori"<<endl;
    return 0;
}
```

2. Principiul de sumare

Când avem de calculat o sumă, declarăm și inițializăm o variabilă *s* cu 0, apoi formăm pe rând termenii sumei și îi acumulăm în variabila *s*.

```
#include<iostream>
#include<math.h>
using namespace std;
double suma(int n){
    //calculeaza 1/(n+1)+1/(n+2)+...+1/(n+n)
    double s=0;
    for(int i=1;i<=n;i++){
        s+=1.0/(n+i);
    }
    return s;
}
int main(){
    cout<<suma(1000000)<<endl;
    cout<<log(2.0)<<endl;
    return 0;
}
```

3. Principiul de înmulțire

Când avem de calculat un produs, declarăm și inițializăm o variabilă p cu 1, apoi formăm pe rând factorii produsului și amplificăm cu ei variabila p .

```
#include<iostream>
using namespace std;
double produs(int n){
    //calculeaza (1-1/(2*2))*(1-1/(3*3))*...*((1-1/(n*n))
    double p=1.0;
    for(int i=2; i<=n; i++){
        p*=1.0-1.0/(i*(double)i);
    }
    return p;
}
int main(){
    cout<<produs(1000000)<<endl;
    cout<<1.0/2<<endl;
    return 0;
}
```

4. Principiul de optim

Când avem de aflat o valoare optimă dintr-un șir de valori, declarăm și inițializăm o variabilă *valOptim* cu prima valoare din șir, apoi formăm pe rând termenii șirului și actualizăm variabila *valOptim* ori de câte ori găsim o valoare mai bună.

```
#include<iostream>
using namespace std;
int deCateOri(char text[], char ch){
    //returneaza de cate ori se afla caracterul ch in stringul text
    int contor=0;
    for(int i=0; text[i]!='\0';i++){
        if(text[i]==ch) contor++;
    }
    return contor;
}
char celMaiDesIntalnit(char text[]){
    //returneaza cel mai des intalnit caracter din text,
    //daca sunt mai multe, il returneaza pe primul din stanga
    char chMax='\0', chActual;
    int valMax=0, valActual;
    for(int i=0;text[i]!='\0';i++){
        chActual=text[i];
        valActual=deCateOri(text,chActual);
        if(valActual>valMax){
            valMax=valActual;
            chMax=chActual;
        }
    }
    return chMax;
}
```

```

int main(){
    char text[]="xyz yz ayz";
    cout<<"In stringul"<<endl;
    cout<<text<<endl;
    cout<<"primul caracter dintre cele mai des intalnite este"<<endl;
    cout<<"\'"<<celMaiDesIntalnit(text)<<"\'"<<endl;
    return 0;
}

```

5. Principiul primului contra-exemplu

Când avem de stabilit dacă toate elementele unei mulțimi finite au o anumită proprietate, parcurgem mulțimea și căutăm *primul contra-exemplu*, adică primul element care nu are acea proprietate.

Dacă îl găsim ne oprim și răspundem: “fals, nu toate elementele au proprietatea cerută”, altfel continuăm căutarea. Dacă am parcurs toată mulțimea și nu am găsit nici un contra-exemplu răspunsul este “da, toate elementele au proprietatea cerută”.

```

#include<iostream>
using namespace std;
bool toateSuntPozitive(int tab[], int n){
    //decide daca toti tab[i]>0
    //cautam primul contra-exemplu
    for(int i=0; i<n;i++){
        if(tab[i]<=0) return false;
    }
    return true;
}
int main(){
    int tab[3]={1,0,3};
    if(toateSuntPozitive(tab,3))
        cout<<"DA, toate sunt strict pozitive"<<endl;
    else
        cout<<"NU, nu toate sunt strict pozitive"<<endl;
    return 0;
}

```

În cazul când nu putem opri căutarea prin ieșirea dintr-o funcție de decizie, utilizăm o variabilă martor:

```

#include<iostream>
using namespace std;
int main(){
    const int n = 3;
    int tab[n] = { 1, -2, 3 };
    //decidem daca toate elementele tab[i]>0
    //cautam primul contra-exemplu
    bool amGasitNegative = false; //variabila martor
    for (int i = 0; i < n && !amGasitNegative; i++){
        if (tab[i] <= 0) amGasitNegative = true;
    }
}

```

```

if (!amGasitNegative)
    cout << "DA, toate sunt strict pozitive" << endl;
else
    cout << "NU, nu toate sunt strict pozitive" << endl;
return 0;
}

```

Variabila martor o inițializăm cu sensul logic “nu am găsit încă ceea ce căutăm, adică un contra-exemplu” și o schimbăm când găsim primul contra-exemplu, ocazie cu care oprim și căutarea.

6. Principiul primului exemplu

Când avem de stabilit dacă într-o mulțime finită există un element cu o anumită proprietate, parcurgem mulțimea și căutăm *primul exemplu*, adică primul element cu acea proprietate.

Dacă îl găsim ne oprim și răspundem: “adevarat, există un element cu proprietatea cerută”, altfel continuăm căutarea. Dacă am parcurs toată mulțimea și nu am găsit nici un exemplu răspunsul este “fals, nu există elemente cu proprietatea cerută”

```

#include<iostream>
using namespace std;

bool exista2egale(int a[], int n){
    //decide daca tabloul in a[] exista o pereche de componente egale

    //formam toate perechile (a[i],a[j]) cu i<j
    //si cautam primul exemplu de a[i]==a[j]
    for(int i=0;i<n;i++){
        for(int j=i+1;j<n;j++){
            if(a[i]==a[j]) return true;
        }
    }
    return false;
}

int main(){
    int tab[4]={1,0,3,0};
    if(exista2egale(tab,4))
        cout<<"DA, exista componente egale"<<endl;
    else
        cout<<"NU, nu exista componente egale"<<endl;
    return 0;
}

```

Iată și varianta “inline”, cu variabilă martor:

```
#include<iostream>
using namespace std;
int main(){
    const int n = 4;
    int a[n] = { 1, 0, 0, 11 };
    //decidem daca exista o pereche de componente egale

    //formam toate perechile (a[i],a[j]) cu i<j
    //si cautam primul exemplu
    bool amGasit2Egale = false;
    for (int i = 0; i < n && !amGasit2Egale; i++){
        for (int j = i + 1; j < n && !amGasit2Egale; j++){
            if (a[i] == a[j])    amGasit2Egale = true;
        }
    }
    if (amGasit2Egale) cout << "DA, exista componente egale" << endl;
    else cout << "NU, nu exista componente egale" << endl;
    return 0;
}
```

Observăm că și în acest caz valoarea inițială a variabilei martor are sensul “nu am găsit încă ceea ce căutăm”.

Alt exemplu:

```
#include<iostream>
using namespace std;
const int dimMax = 100;
bool existaLinieNula(int A[dimMax][dimMax], int n){
    //decide daca in matricea A de tip n x n
    //exista o linie cu toate elementele nule

    //cautam prima linie nula
    for (int i = 0; i < n; i++){
        //stabilim daca pe linia i
        //toate elementele sunt egale cu 0
        //cautam primul contra-exemplu
        bool amGasitNenule = false;
        for (int j = 0; j < n && !amGasitNenule; j++){
            if (A[i][j] != 0) amGasitNenule = true;
        }
        if (!amGasitNenule) return true;
    }
    //nu am gasit nici un exemplu de linie nula
    return false;
}
int main(){
    int A[dimMax][dimMax] = { { 1, 0, 3 }, { 0, 0, 0 }, { 1, 0, 3 } };
    if (existaLinieNula(A, 3)) cout << "DA, are o linie nula" << endl;
    else cout << "NU, nu are nici o linie nula" << endl;
    return 0;
}
```

In final, un exemplu de nota zece:

```
#include<iostream>
using namespace std;
const int dimMax = 100;
bool toateLiniileAuZece(int A[dimMax][dimMax], int n){
    //decide daca in matricea A de tip n x n
    //toate liniile au macar cate un element egal cu 10

    //cautam prima linie contra-exemplu (o linie fara nici nu 10)
    for (int i = 0; i < n; i++){
        //stabilim daca pe linia i exista macar un 10
        //cautam primul exemplu
        bool amGasit1Zece = false;
        for (int j = 0; j < n && !amGasit1Zece; j++){
            if (A[i][j] == 10) amGasit1Zece = true;
        }
        if (!amGasit1Zece) return false;
    }
    //nu am gasit nici o linie contra-exemplu
    return true;
}

int main(){
    int A[dimMax][dimMax] = { { 1, 10, 3 }, { 10, 0, 0 }, { 10, 0, 3 } };
    if (toateLiniileAuZece(A, 3))
        cout << "DA, pe fiecare linie exista macar un 10" << endl;
    else
        cout << "NU, nu pe fiecare linie exista un 10" << endl;
    return 0;
}
```